

“Açlık isyanları”, proletaryanın mücadelesidir!

İnsanî gereksinimlerle sermayenin yani kârın ihtiyaçları arasındaki çelişki, durmadan daha açık biçimde çıkıyor ortaya dünyanın her tarafında. Borsalarla pazarların ölümcül ve felâketli dolapları, yapısal düzenleme plânlarının caniyane ve hayâsız programları, sınıfımız için günlük ve genelleşmiş daha yoğun bir sefalet, daha çok yoksunluk, daha fazla sıkıntı ve bunalım demektir her zaman. Sermayenin çöküşü hızlanıyor ve her seferinde hesabı ödeyen de sınıfımız oluyor!

**Sermaye bizleri çalışmaya zorlamak için elimizde avucumuzda ne var ne yok alıyor...
Emek gücümüze ihtiyacı kalmadığında da... bizleri ölüme terk ediyor.
Sermaye öldürüyor ve sunabileceği başka bir şey de yok.**

Ama proletarya, yaşam koşullarına, hayatta kalabilme çabalarına karşı yapılan ve giderek sertleşen sayısız saldırıları artık ebediyen sineye çekemez. Şu son haftalarda, sınıfımız, dünyanın on kadar ülkesinde açlıktan ölmek için yiyecek maddelerine el koyarak sokaklara indi.

Bu insanî tepki karşısında sosyal-demokrasi, “çözüm getirmeyen, çıkışsız” talanlardan ve ayaklanmalardan yakınıyor. Gezegeni savunmak adına bizlere kemer sıkmayı, fedakârlığı ve boyun eğmeyi öğütüyor. “Düzenin” falan ya da filân “kötü etkisini” kınayarak, “küresel aşırı nüfus” yalanını göndere çekerek... kapitalist barbarlığı ve kârı düzenlemek için düşünülen hesaplı reform zıvalıklarını ısıtıp ısıtıp önümüze sürüyor.

Proleterler, dünyanın her tarafında “satın alma gücü”ne karşı genelleşmiş bir saldırıyla sıkıştırılıp aşağılanıyor. Ama yine de şu “daha az kötü”ye rıza gösterme ve yazgıya boyun eğme sosyal-demokrat tavrı, bugün bile üstünlüğünü sürdürüyor: daha beteri, hep daha uzaklardaki başka yerler içindir, başkaları içindir her zaman, “üçüncü dünya”daki o “en yoksullar”, “en çok sömürülenler” içindir diye düşünülür vs...

Seçimlere katılan, oy sandığı denilen çöplükleri kurcalayıp içindekileri sayıp tasnif eden şu uysal yurttaşların, şu yararlı salakların o vazgeçilmez destekleri, televizyonları önünde çürüyüp kalmış seyircilerin seçimsel ya da sportif iki maç arasında “şiddet ve dünyadaki açlık” karşısında ola ki dönecekleri iki damla gözyaşı sayesinde... burjuvazi de rahat rahat sınıfımızın mücadelelerini yalıtabilecek ve herhangi bir cezalandırmadan korkmaksızın **en yaşamsal ihtiyaçlarının mücadelesi içindeki sınıf kardeşlerimizi** katlederek toplumsal barışını yeniden kurabilecektir.

**Ya açlıktan gebermek ya da mücadele etmek... proletarya için başka seçenek yok!
Mücadele içindeki sınıf kardeşlerimizi destekleyelim, her yerde sömürüye karşı
savaşalım!**

**Açlık isyanları, banliyö isyanları... bu mücadeleler bizim mücadelelerimiz!
Düşmanımız her yerde aynı!**

**BU DÜZEN BOZUK MU?
NE ÂLÂ, GEBERSİN GİTSİN ÖYLEYSE!**

Enternasyonalist Komünistler Birliği – Nisan 2008
e-mail: icgcikg[at]yahoo.com; İnternet’teki yayınlarımız için de: <http://www.geocities.com/icgcikg/>

Yoldaşlar, bu bildiri mücadele içindeki sınıfımızın bir ifadesidir; onu çoğaltın ve dağıtın!